

1995 IES del Camp de Tarragona

IES Salou

Pau Pérez i Rafael Bertran

Tal com s'ha esmentat en la descripció del solar, a causa dels condicionants urbanístics i de titularitat dels terrenys, s'ha plantejat la construcció de l'institut en dues fases, de manera que en la primera, i de forma immediata, es pugui bastir la part més important del centre, és a dir, els espais docents que permetin el desenvolupament de la gran majoria d'activitats que s'hi preveuen. Per aquesta raó s'ha concentrat l'edificació principal en els terrenys actualment disponibles, i que al mateix temps són els d'accés més fàcil, ja que coincideixen amb la zona més propera als vials urbanitzats.

Per a una segona fase de les obres s'ha deixat la part destinada més específicament a les activitats esportives i d'educació física (gimnàs, pistes i una part important del pati/jardí).

En qualsevol cas, s'ha concebut el projecte d'una manera global, amb la qual, a més de donar resposta a aquests condicionants, s'aconsegueixi un resultat final coherent i unitari.

La disposició de l'edifici en el solar pretén controlar la forma i el caràcter dels espais no edificats de cara a optimitzar-ne l'ús i la configuració paisatgística.

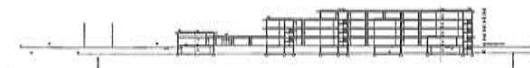
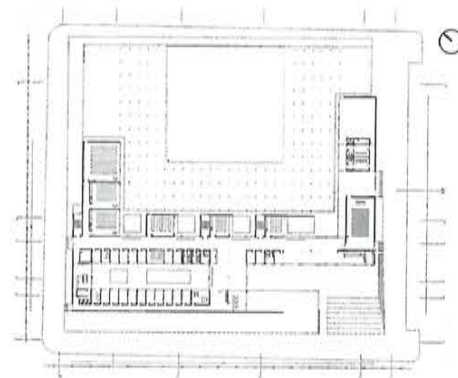
És per això que la planta baixa —que per exigències del programa ha de ser forçosament extensa— es desenvolupa

de manera que abraça una part important dels espais lliures, fet que la converteix al mateix temps en façana al carrer i en tanca del recinte escolar en gairebé tres dels seus quatre costats. Els espais resultants de la zona de reclusa obligada per les ordenances es proposa que s'integrin a la vorera exterior (ampliant-la) amb un tractament que combina zones enjardinades, zones pavimentades i esglaonats i rampes que salven els desnivells entre la rasant dels carrers i els accessos al centre escolar.

Amb aquesta solució entenem que es millora el caràcter d'aquests espais entre edificació i tanca que esdevenen, quasi sempre, inaprofitables i residuals.

La situació relativa dels elements de comunicació interiors —passadissos i escales— respecte a les diverses dependències s'ha projectat amb la intenció de reduir al màxim els recorreguts entre els espais d'ús més freqüent per un mateix grup de persones.

En planta baixa, a part de l'accés principal, es disposen diferents portes de comunicació entre espais interiors i exteriors —carrer i pati— que, a més de facilitar l'evacuació, permeten funcionaments autònoms de diverses zones del centre (com per exemple: administració / departaments / professors; sala d'actes / cafeteria; tallers; gimnàs / pati de jocs / pista esportiva, etc.).

Les plantes pis són ocupades totalment per espais estrictament docents (aules normals, aules específiques, laboratoris) i els serveis corresponents.

S'ha intentat situar les obertures de les dependències d'acord amb l'orientació més adequada al seu ús i, a fi de reduir els efectes de les orientacions més solanes, es disposa d'una volada a cada planta que al mateix temps protegeix els tancaments exteriors de les conseqüències de les pluges i les filtracions.

Pels condicionants de les rasants, l'espai de la cambra sanitària resta amb unes dimensions força còmodes que permeten el pas i la distribució registrable de les principals instal·lacions de l'edifici, com també la ubicació de la sala de calderes —amb ventilació directa a l'exterior—, aljub d'aigua potable i maquinària de l'ascensor.

En el procés de redacció del projecte s'ha tingut en compte la normativa vigent per a construccions escolars, com també les recomanacions de tipus general referents al programa de necessitats i als aspectes funcionals i constructius d'instal·lacions.

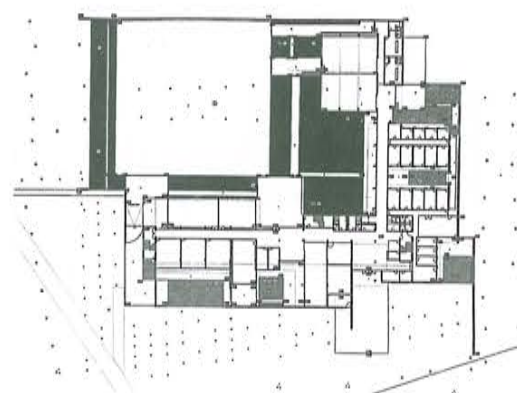
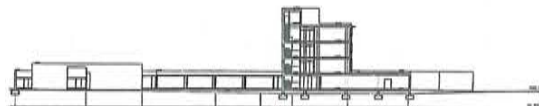
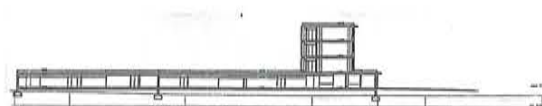
1996

IES Vila-seca

Jordi Sardà i Jordi Bergadà

Fotos: JTFM

1998

IES Torredembarra

Josep Llinàs

Fotos: Lourdes Jansana

Amb relació a la majoria de treballs que he fet, aquesta obra disposava d'un solar extraordinari: situat sobre un petit turó al límit de Torredembarra, tenia unes vistes esplèndides en totes direccions: cap al mar o cap al paisatge suaument ondulat del Camp de Tarragona. També les característiques concretes del solar eren molt favorables: superfície més que sobrada per complir el programa de l'edifici, lleuger pendent cap al mar i comunicació amb el poble tan sols per un dels seus límits: el límit oest. Els altres límits ja eren el paisatge natural.

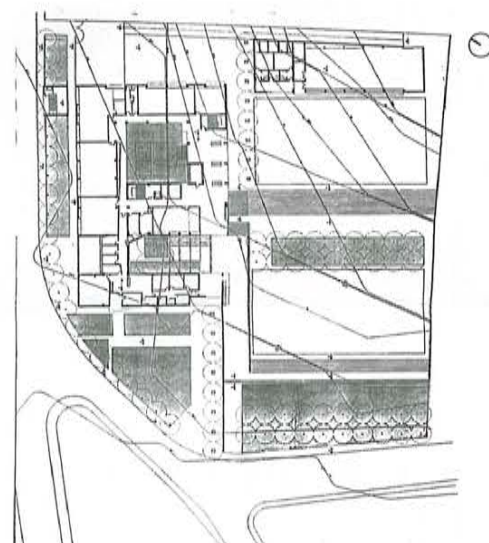
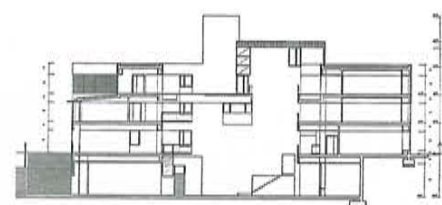
L'únic límit urbà que abans esmentava, el límit oest, està format per una extensa superfície de cases unifamiliars aïllades que arriba al casc urbà.

Un edifici regular, quadrat, amb un gran pati central, em permetia:

- Resoldre el programa amb una relació correcta entre passadissos d'accés i espais de treball.
- Tancar una part de l'espai exterior indeterminat en un pati. Amb això l'edifici s'apropia, d'alguna manera, d'alguna de les qualitats d'aquest espai exterior, a Tarragona: lluminositat, neteja, temperatura, assolellament. Controlar aquest aire exterior, propiciant la formació d'una espècie de microclima, cobrint el pati i protegint-lo de l'entrada

directa del sol, ha sigut un dels objectius fonamentals del projecte.

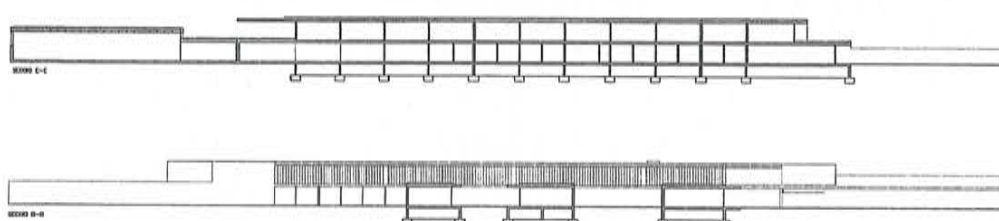
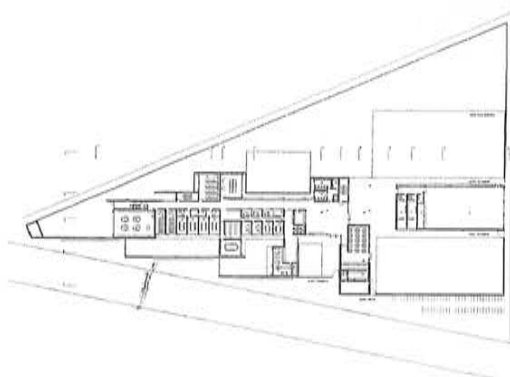
- En oposició a l'arquitectura disgregada del teixit d'habitatges unifamiliars pel qual s'arriba, oferir a la ciutat un volum compacte, que s'identifica i autoafirma com a edifici públic, i que voluntàriament exhibeix el seu origen cúbic, les seves dimensions i la seva centralitat.
- El paral·lelepípede que resulta de 39 x 39 x 10 m, pateix dues últimes manipulacions:
 1. Se'n segrega cap a l'accés, cap a l'oest, un cos d'una planta, l'Administració, amb l'objectiu que es presenti com una petita avançada de l'edifici que rep a qui arriba des del poble.
 2. La línia horitzontal que defineix el límit superior de l'edifici és artificialment desfigurada amb la voluntat d'establir un diàleg o una comunicació, o un intercanvi amb el pla blau enorme del cel, que és a Tarragona una part fonamental del paisatge.

1998

IES El Morell

Pau Pérez i Jordi Granell

1998

IES "Ramon de la Torre" Torredembarra

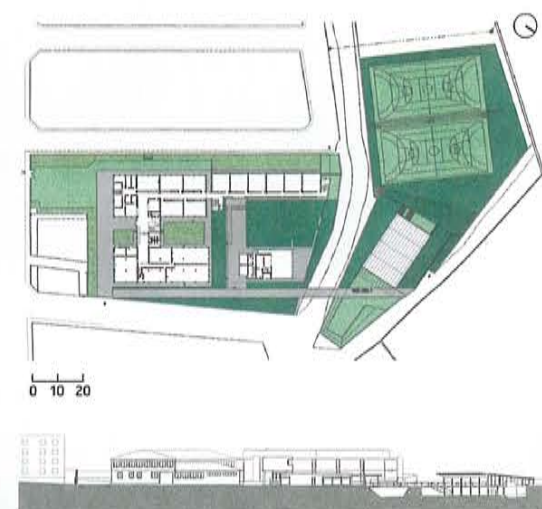
Xavier Olivé

2000

Ampliació IES "Martí l'Humà" Montblanc

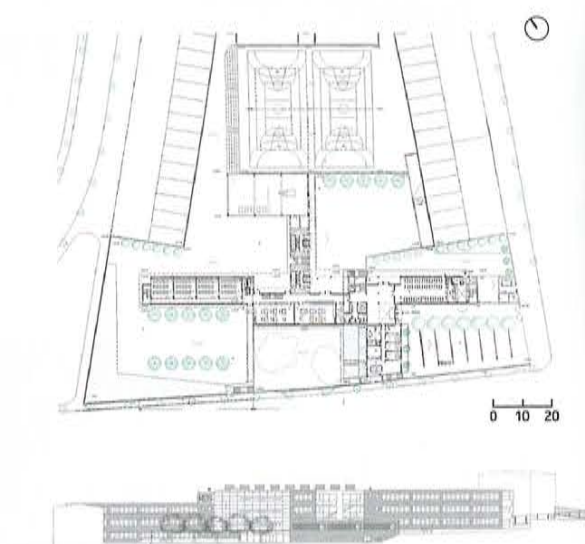
Carles Espinós i Pilar Ríos

2001

IES "Narcís Oller" Vallis

Francesc Pernàs Galí

2002

IES Sant Pere i Sant Pau, Tarragona

Anton Pàmies

